

TREHÖRNABLADET

ANSVARIG UTGIVARE: KATARINA BÖRJESSON

Nr 98. DEC 2016

Läs om:

Christer Ignells stora äventyr

Museet i Trehörna

Tipspromenader

Måndagsvandringar

m.m.

Foto: Birgitta Bäck

TILL TOPPEN AV KILIMANJARO

2011 gjorde jag en resa till Europas högsta berg Elbrus i Ryssland. Redan då fanns tankar om att försöka bestiga Afrikas högsta berg Kilimanjaro. I år var det äntligen dags. Kilimanjaro är en gammal vulkan och ligger i norra Tanzania. Högsta punkten, Uhuru Peak, reser sig 5895 möh (meter över havet).

Jag gjorde resan tillsammans med kompiserna Stiga Andersson. Vi har båda passerat 60 år vilket inte underlättar fysiska utmaningar. Vi försökte förbereda oss på bästa sätt genom vandringar på Omberg och många mil på cykel.

Kilimanjaro är en nationalpark och vandring på berget är reglerad. Man får inte gå ensam utan bestigning är organiserad och måste göras tillsammans med lokala guider. Dessa har lång erfarenhet och kan hantera farliga situationer som kan uppstå på hög höjd och tunn luft. Våra guider, William och Victor, hade tillsammans varit uppe på toppen över 1000 gånger. Bestigningen kräver inga direkta kunskaper om bergsklättring men det krävs grundkondition och envishet för att gå 5-6 timmar om dagen under flera dagar.

Den 6/9 lämnade vi Göteborg. Via Paris och Nairobi landade vi sent på kvällen på Kilimanjaro flygplats. Därefter transport till hotell i staden Arusha som ligger vid foten av Kilimanjaro. Dagen efter träffade vi våra guider och övriga 8 i den grupp vi skulle vandra med. Ett härligt gäng från flera olika länder och från 25 år till 60+. Det finns flera leder för att bestiga Kilimanjaro. Vi gick Machame-leden som är den vackraste och populäraste leden men samtidigt lite tuffare än de andra. Leden går upp längs bergets sydvästra sida. Uppe på ca 4000 möh går man sedan runt berget till östra sidan för till sist klättra de sista 1200 höjdmetrarna

upp till toppen. Vår vandring var på 7 dagar inkl. extra dag för att kroppen ska anpassa sig bättre till den höga höjden.

Hela gruppen redo för start vid Machame Gate

Den 8:e startade vandringen. Först buss upp till ingången till parken, Machame Gate ca 1800 möh. Det krävs en hel del utrustning och människor för att serva en grupp på 10 personer. Själva bar vi bara det vi behövde under dagen. Allt annat som mat, tält och sovsäckar bars av bärare. Med guider, bärare och deltagare bestod gruppen av runt 40 personer. Då flera grupper startade samtidigt var det kaos innan alla kom iväg. Första dagen gick genom regnskog upp till Machame Hut, nästan 3000 möh. Inte speciellt jobbigt då guiderna tog det väldigt lugnt. Att gå lugnt, "pole-pole" på swahili, var det första vi fick lära oss på Kilimanjaro. När vi kom fram var tälten uppsatta och middagen klar. Detta var en fantastisk service som vi hade varje dag.

Andra dagen passerade vi trädgränsen och gick upp till Shira Camp, nästan 3900 möh. Bitvis en tuff, brant och stening vandring. Några fick lättare känning av höjdsjukan (huvudvärk och illamående) vilket inte är ovanligt när man kommer upp över 3000 meter. Uppe över trädgränsen hade vi en fantastisk utsikt över berget och landskapet nedanför. Vi hade tur med fint väder varje

dag men på kvällar och nätter blev det kallt och vissa nätter var det ner mot 10-15 minusgrader.

Brant klättring andra dagen

Tredje dagen startade med en tuff vandring upp till drygt 4600 möh. För första gången uppe på riktigt hög höjd mådde flera dåligt. Själv fick jag huvudvärk men efter en Alvedon och en massa vatten blev det bättre. Enligt guiderna är bästa medicinen mot höjdsjuka att dricka minst 3-4 liter vatten per dag. På eftermiddagen tillbaka ner till nästa läger (Barranco Hut) 3950 möh. Att gå upp högt och sedan tillbaka ner för att sova är det bästa för att kroppen ska anpassa sig till ännu högre höjd. Från lägret såg vi Barranco-bergväggen, nästa dags utmaning. Den är 300 meter hög och vi skulle upp där för att komma upp på nästa platå. På avstånd såg den ut att vara både brant och farlig.

Fjärde dagen startade alltså med Barranco Wall. Mer än 2 timmars klättring uppför den höga klippan. Det var brant och på några ställen farligt då ett snedsteg kunde innebära ett ordentligt fall. Alla kom välbehållna upp till platån där utsikten mot toppen och ner över berget var fantastisk. Vi

fortsatte sedan upp och ner i dalar mot dagens mål Karanga Valley Campsite (4034 möh). Som vanligt var allt i ordning när vi kom fram. Vi hade en klar och kall kväll och nästan fullmåne med en fantastisk utsikt över Arusha 3000 meter nedanför.

På väg uppför Barranco Wall

Femte dagen var den kortaste etappen då vi gick upp till baslägret Barafu Hut (4600 möh). Från detta läger går de flesta leder sista delen upp till toppen. Upp till kraterkanten (Stella Point 5685 möh) tar det 5-6 timmar. Sedan är det ytterligare 30-40 minuters vandring uppe på kanten för att nå (Uhuru Peak 5895 möh). Efter mat och vila skulle vi starta mot toppen 23:30. Alla försökte sova en stund men det var svårt att slappna av och det blev ingen sömn för min del.

Efter en sista kontroll, att kläder och all utrustning var på plats, kom vi iväg. Vi startade i mörker och det gick brant uppför bland sten, grus och större klippor. Det var kallt, ner mot minus 15 grader och kraftig vind.

Själv klarade jag kylan bra förutom att jag frös ordentligt om händerna. Natten var riktigt tuff och jobbig. När vi kommit en bit över 5000 meter började alla känna av den höga höjden. Själv fick jag huvudvärk, mårde illa, kände mig yr och mårde allmänt dåligt. En del hade också problem med att vattnet frös. När vi kommit halvvägs bestämde jag mig för att "bita ihop", ta ett steg i taget och bara se till att komma upp. Nästan uppe vid kraterkanten började himlen ljusna och solen var på väg upp.

Soluppgång över Kilimanjaro

Att se solen stiga upp och känna värmen komma tillbaka var helt fantastiskt. Sista biten upp till kraterkanten och vandringen upp till Uhuru Peak gick sedan lätt. Vi hade nått vårt mål. Det karga månlandskapet med stora glaciärer och utsikten var fantastisk. Efter ett par timmar på toppen var det dags att gå ner. Först ner till baslägret för lunch, lite vila och sedan fortsatte vi ner till ett nytt läger ca 3000 möh. Färden ner gick inte samma väg som upp vilket gjorde att nedstigningen gick snabbt. Väl nere efter att ha varit igång nästan 36 timmar var det inte svårt att somna.

Sista dagen hade vi 4 timmars vandring till bussen för färd tillbaka till hotellet. Där väntade dusch och sedan en kall öl som sällan smakat bättre.

Uhuru Peak 5985 m.ö.h.

Vi var alla i gruppen överens om att Kilimanjaro var en fantastisk upplevelse. Att gå igenom fyra olika klimatzoner, se fantastiska vyer över berg och landskap, att kämpa tillsammans med nya människor för att till sist nå målet Uhuru Peak är definitivt ett minne för livet.

Christer Ignell

FISKETÄVLING

Trots det ganska blåsiga vädret, hade hela 27 personer bestämt sig för att prova fiske lyckan.

15 vuxna och 12 barn gav sig i väg ut.

En del i båt och andra fiskade från land. Efter 2 timmar var det dags att räkna ihop fångsten, vinnare blev nämligen den som fått flest fiskar.

Ivan vann med 15 st fångade, tvåa blev Bengt Landers med 11 och trea blev Bengt Andersson med 10.

Bäst av damerna blev Karin som fick ihop 8 st.

Av barnen lyckades Anton bäst med 7 st.

Prisutdelning och grillning avslutade tävlingen.

Agneta Harrysson

LUSTHUSET

Under försommaren fick vårt föreningshus "Lusthuset" en rejäl uppfräschning utomhus. Jag vill här tacka alla som ställde upp och hjälpte till med detta. Framförallt vill jag tacka Anders Lennartsson och Tomas Träff som stod som ledare för arbetet och utförde det mesta på egen hand.

Katarina Börjesson

MUSEET

Sommarkafé och visning av museet vid Hembygdsgården är numera en årlig tradition varje sommar. Dryga 50-talet personer anammade inbjudan denna gång och tittade på AugustaJohans gamla föremål.

Elsa Ödman från Lorsände kom tillsammans med Kerstin Sjöberg från Torpa. Från Boxholm kom Berit och Gunnar Klasson. Han är uppvuxen i Bertilstugan och har gått i Trehörna skola.

Som 15-åring, 1952, var Gunnar på slätter hos Nils Karlsson i Hålan, sedermera Nils i Bråten. Nils slog med lie och AugustaJohan räfsade. Det var heldagar med arbete och självklart även mat och prat, när man bjöds in till slätter. Mot kvällen spelade AugustaJohan på sitt två-radiga dragspel.

Har du inte redan sett museet så passa på vid nästa års visning. Man kan också gå dit för att fika och få en pratstund.

Birgitta Bäck

VANDRING MED KALLE BÄCK

Trots regn samlades ca 30 personer vid hembygdsgården för att tillsammans med Kalle Bäck gå i ”torparnas fotspår”. Första stoppet var inte många steg från Hembygdsgården, där hade det legat en backstuga. Det enda som fanns kvar och som också avgjorde att det var just en backstuga som legat där var en liten jordkällare. Vi fortsatte mot Bjärsjö och vid resterna av torpet Skogstorp fick vi veta om odling o mat. Nästa stopp var soldattorpet Hornbeta och där såg vi skillnaden på torp och backstuga. En väsentlig skillnad på jordkällare. Nästa anhalt var vid resterna av torpet Borgen som hade fått sitt namn efter en kraftig stenmur. En bit ifrån Borgen hade backstugan Dammen legat, de som hade bott där var mjölnare.

Så var det dags för att intaga den medhavda matsäcken. Det gjorde vi på en fin kulle på gården Kättestorp och där berättade Kalle om namntraditioner under 17 - och 1800-talet.

Åter en trevlig, lärorik och uppskattad vandring med Kalle Bäck. Vi får hoppas att det blir flera!!

Agneta Harrysson

HÖSTFEST

I år behövde vi inte ställa in höstfesten. Vi var drygt trettio personer, till och med några nya ansikten. Det är ju alltid kul när det kommer ”nya människor”.

Som vanligt var det god mat och bra underhållning som sköttes av Peter (ena halvan av Peter o Anders). Han berättade vitsar o höll igång oss med allsång. Någon dans blev det inte den här gången.

Men en bra fest blev det !

Tur att vi har byalaget som fixar så det blir lite umgänge, även den mörkare tiden på året.

Agneta Harrysson

TIPSPROMENADER

Att gå Röda Korsets vår- och hösttipspromenad och avsluta den med våfflor, kaffe och köp av lotter har blivit en tradition för många. Sammanlagt har det i år lockat cirka 150 personer.

Behållningen från dessa har blivit 7505 kr respektive 8270 kr. Behållningarna går som vanligt oavkortat till hjälpverksamhet. Höstens behållning går traditionsenligt till Radiohjälpens Världens Barn.

Behoven är stora. Vi kan inte hjälpa alla, men för den som nås av ditt bidrag gör det hela skillnaden.

Styrelsen för Trehörna Rödakorskrets tackar för ert stöd.

Gunnel Ydrefors

MÅNDAGSVANDRINGAR

Under hösten har det varit jättespännande promenader med ungdomar varje måndagskväll. 5-7 ungdomar har deltagit vid varje tillfälle. De känner mig väl och vet att jag aldrig går samma slinga 2 gånger. Överraskningar av olika slag har gjort måndagsvandringarna spännande. Väldigt sällan någon inte kunde delta.

Aktiviteterna har pågått 8 gånger. 3 gånger av dessa har vi cyklat.

Dessa ungdomar är inte "lätta att tygla". De älskar att tävla och busa med mig och det tycker jag är kul. Men det gjorde jag absolut inte när vi hade Smesserna nedför hem på cykel och jag vågade inte köra fortare än typ 35 km/tim. Där nere stod de och myste och tyckte jag var en fegis när jag kom.

Utöver cykling har det varit olika upptäcktspromenader i Fårahagen, Urskogsreservatet, spåret, m.m. På fotbollsplanen har vi haft bolltävling och styltgång.

Eftersom de var så flitiga så bjöd jag dem på våfflor en gång. Det var då dessa ungdomar blev vuxna.."trodde de". Alla skulle dricka kaffe men det gick åt mycket socker, mjölk, mer socker. Det var nog inget för dem.

Hans Börjesson

TRAKTORRACE

Lördagen den 8 oktober var det traktorrace i Trehörna. Det var 24 traktorer som kom, de var i varierat skick och av olika årsmodeller. Vi samlades vid grusplanen och åkte därifrån till Kvarneryd, där fikade vi och umgicks. Sedan åkte vi tillbaka på fina skogsvägar genom allmänningen. Det var härligt höstväder och många tyckte det var en trevlig dag. De vill gärna göra om det nästa år igen.

Alice Pettersson

TACK FÖR MIG

Jag har nu varit redaktör för Trehörnabladet under ett antal år. Jag kommer inte fortsätta med detta under 2017 varför jag här och nu vill tacka alla läsare som läst och bidragit till artiklar under åren. Hur tidningen kommer att se ut framöver eller vem som kommer att redigera den vet vi inte i skrivande stund. Ta väl hand om er alla!
Katarina Börjesson

HÄNDER I TREHÖRNA

- 10 dec 18.00 Luciafirande i kyrkan
- 24 dec 23.00 Midnattsgudstjänst
- 6 jan 18.00 Ljusedstjänst
- 31 jan 18.30 Kvällsbön i Hembygdsgården, därefter v.a. vecka
- 19.00 Kvinnokväll som ovan
- 5 feb 18.00 Ljusedstjänst
- feb. 19.00 Årsmöte Trehörna Byalag Datum o info senare
- 5 mars 18.00 Söndagsgudstjänst i Hembygdsgården

GOD JUL & **GOTT NYTT ÅR**

önskar vi i redaktionskommittén
Katarina, Birgitta, Karin
Gunnel, Agneta

Kom ihåg att Trehörnabladet finns att läsa på vår hemsida: www.trehorna.nu
Här finns även tidigare nummer av tidningen att läsa.

Glöm inte heller att läsa Sture Brolins artiklar från Trehörna i Tranåsposten.